

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับประจำวันที ๑๑ เดือนกันยายน พ.ศ.๒๕๕๗ หน้า ๔ มูลค่าข่าว ๑๗๔,๗๓๕.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

หน้าบ้าน บายา

• นิตยสารคดี บุญจันทร์

ครูปิยะช่วยด้วย!

Wอรู้ข่าวการจัดอันดับคุณภาพการศึกษาของไทยเราจากรายงานของ Global Competitiveness Report 2014-2015 โดย เว็ลด์ อีโคโนมิก ฟอรัม (World Economic Forum-WEF) แล้ว ก็อดที่จะรู้สึกใจหายไม่ได้

เพราะคุณภาพการศึกษาในบ้านเรานั้นลดต่ำลงเรื่อยๆ โดยเฉพาะอันดับคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งอยู่ในอันดับที่ 7 ของอาเซียน ลดต่ำกว่าปีที่แล้วคืออยู่ในอันดับ 6 ส่วนประเทศที่แซงหน้าขึ้นไปแทนที่อันดับ 6 คือประเทศลาว และเมื่อเทียบกับอันดับการศึกษาประเทศต่างทั่วโลกแล้ว บ้านเราอยู่อันดับที่ 86 ในขณะที่ประเทศลาวมีการพัฒนาทางการศึกษาอยู่ในอันดับที่ 79 ของโลก

เช่นเดียวกับคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา หรือในระดับมหาวิทยาลัย บ้านเราอยู่ที่อันดับ 8 ของอาเซียน โดยเป็นอันดับที่ 78 ของโลก ส่วนของประเทศลาว ที่อยู่อันดับ 6 ของอาเซียน และอันดับที่ 57 ของโลก นอกจากนี้แล้ว เรายังตามหลังประเทศเขมรอีกนะ... เพราะประเทศเขมรหรือกัมพูชานั้น อยู่อันดับ 7 ของอาเซียน และอยู่อันดับที่ 76 ของโลกนั่นเอง

นี่จึงเป็นปัญหาใหญ่อีกปัญหาหนึ่งที่จะต้องปฏิรูปกันครั้งใหญ่ และนำค้นหาต้นสายปลายเหตุที่แท้จริงนั้นมันอยู่ตรงไหนว่ากันตั้งแต่โครงสร้างการศึกษาบ้านเรา, การจัดทำหลักสูตรการศึกษาแต่ละระดับ, คุณภาพครูอาจารย์ผู้สอน, ระบบการเรียนการสอน รวมทั้งข้อปลีกย่อยอีกสารพัดอย่างอันเป็นองค์ประกอบของการศึกษา เช่น ความเสมอภาคทางการศึกษาของเด็กนักเรียน ทั้งที่อยู่ในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด หรือแม้กระทั่งฐานะและชีวิตความเป็นอยู่ของเด็กนักเรียน ส่วนแล้วแต่มีผลต่อการศึกษารวมทั้งสิ้น

แต่สิ่งที่ถูกสังคมจับตามองมากที่สุดก็คือคุณภาพของครูในยุคปัจจุบัน ตลอดจนสถาบันการศึกษาต่างๆ ที่ผลิตครูออกมา

ซึ่งทุกวันนี้ต่างจากในอดีตอย่างมาก

เพราะสถาบันการศึกษาที่ผลิตครูออกมาสอนหนังสือในอดีตนั้น จะเน้นการผลิตครูโดยตรง จะเห็นได้ว่าในอดีตนั้นมีการฝึกหัดครู และมีวิทยาลัยครู โดยมีเป้าหมายผลิตครูเป็นหลัก รวมทั้งสาขาวิชาที่ร่ำเรียน ก็คงเกี่ยวข้องกับเรื่องการเรียนการสอนหรือวิชาที่เกี่ยวกับครูทั้งสิ้น ดังนั้น สถาบันการศึกษาที่ผลิตครูในอดีต จึงผลิตครูจริงๆ ที่มีคุณภาพ ออกมามากมาย เช่น วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จ, วิทยาลัยครูสวนสุนันทา, วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์, มศว.ประสานมิตร ฯลฯ นอกจากนี้แล้วก็ยังมีวิทยาลัยครูในจังหวัดต่างๆ อีกด้วย

หลังจากสภาพวิทยาลัยครูแปรเปลี่ยนไป โดยยกระดับเป็นมหาวิทยาลัย หรือมีมีคณะต่างๆ มากมาย เป้าหมายของการศึกษาก็แปรเปลี่ยนไปด้วยโดยมิได้มุ่งเน้นวิชาชีพครูเหมือนยุคที่เป็นวิทยาลัยครูอีกต่อไป

แต่ทุกวันนี้จะกลายเป็นทางผ่านสำหรับเข้ามาศึกษาเพื่อใบปริญญามากกว่า และเข้ามศึกษา ก็ไม่ได้หวังจะเป็นครูสอนหนังสือ ซึ่งมีจำนวนมากที่หวังจะไปทำอาชีพอื่นๆ ส่วนคนที่ต้องการเข้าศึกษาเพื่อต้องการจะเป็นครูจริงๆ เหมือนในอดีตนั้น จึงมีน้อยมาก

ด้วยเหตุนี้เอง สถาบันการศึกษาที่ครั้งหนึ่งเคยเป็นวิทยาลัยครู ในแต่ละปีจึงมีนักศึกษาที่ร่ำเรียนจบออกมาเป็นจำนวนมาก แน่แน่นอนละว่าคนที่จบออกมานั้นไม่ได้หวังที่จะเป็นครู มันจึงกลายเป็นผลิตบัณฑิตออกมาดูเหมือนจะสิ้นความต้องการ แต่จริงๆ แล้วไม่ใช่เลย... เพราะคนที่ต้องการจะยึดวิชาชีพครูที่จบออกมานั้นจริงๆ แล้วมีน้อยแต่คนที่ไม่ยอมเป็นครูมีมากนั่นเอง

เมื่อพูดถึงเรื่องการศึกษาและวิทยาลัยครูในอดีตแล้ว ก็อดที่จะนึกถึง "ครูปิยะ" และ "ครูดวงดาว" ในหนังสือ "ครูบ้านนอก" ที่ฉายเมื่อ ปี 2521 ขึ้นมาไม่ได้ เพราะหนังสือนี้มันสะท้อนให้เห็นถึงอุดมการณ์ของคนที่ต้องการเป็นครู ซึ่งเป็นผลผองของวิทยาลัยครูอันเป็นสถาบันการศึกษาที่ผลิตครูออกมาอย่างแท้จริงนั่นแหละ... แต่เมื่อเห็นข่าวอันดับการศึกษาในบ้านเราในยุคปัจจุบันตกต่ำลงเรื่อยๆ แล้ว ก็นำเสนอเด็กไทยอย่างถึง

ครูปิยะช่วยด้วย!

